

AKU BLAJAR NUMPAK SEPÉDAH

Winnar!
Ons populairste boek
voor de derde keer.
Proficiat!

AKU BLAJAR NUNPAK SEPÉDAH

(Hoe ik leerde fietsen)

Verteld door Wagijem Ronoidjojo - Wagijo
in het Surinaams Javaans

Instituut voor Taalwetenschap (SIL)
Paramaribo
Suriname

Illustraties: Michael G. McDonald en James M. Pastorino met
medewerking van Cora Gillett
Nederlandse vertaling: N.W. Wongsosemito
Computeradvies: Edward Speyers
Ook danken wij Rinette Kosso voor haar medewerking

Serie leesboekjes in het Surinaams Javaans
Instituut voor Taalwetenschap (SIL)
Postbus 1919, (Andirastraat 54)
Paramaribo-Zuid, Suriname

© 1982 Instituut voor Taalwetenschap (SIL)
Alle rechten voorbehouden
Vierde herziene druk 1994
M
Printed in Suriname

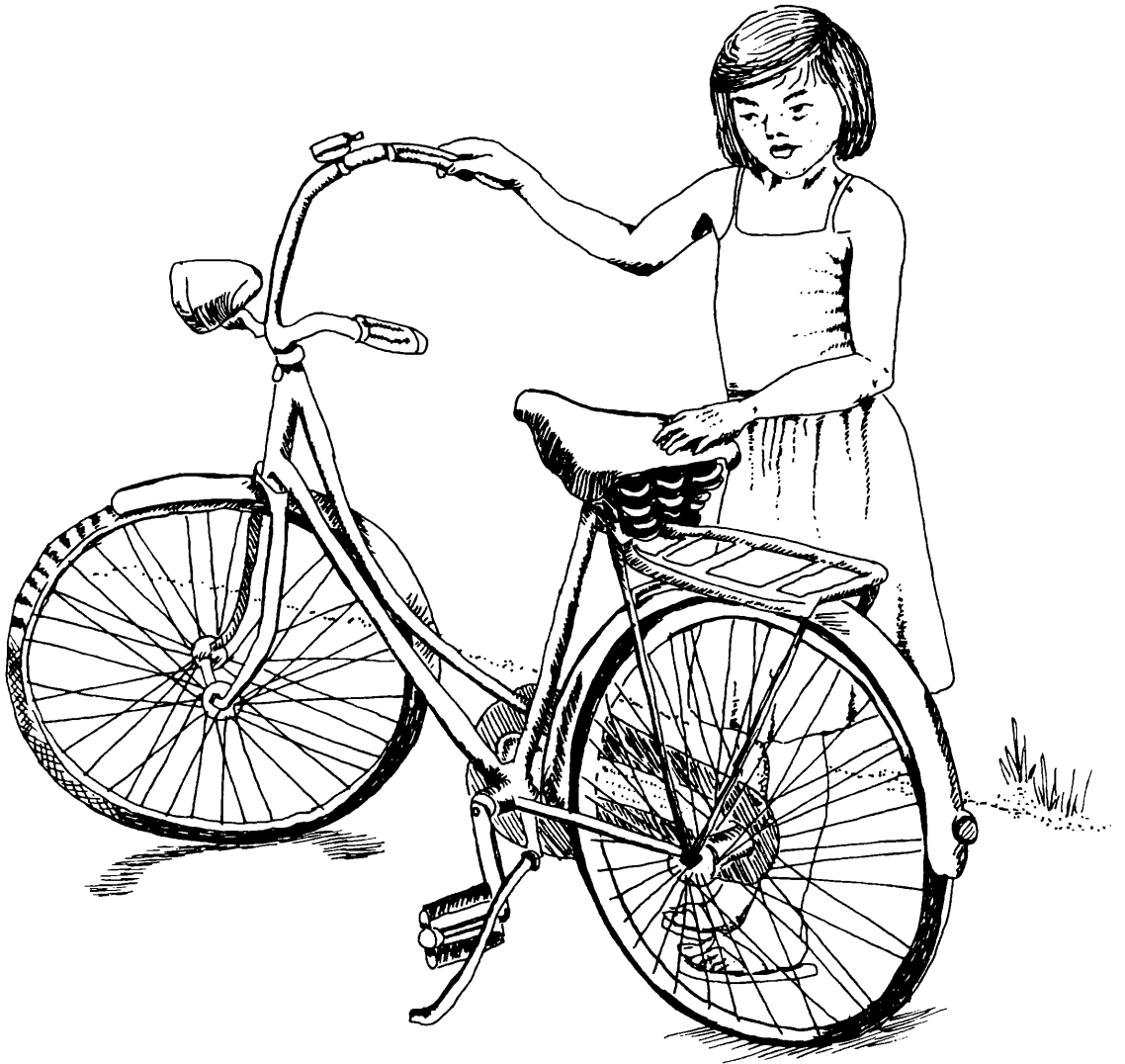
AKU BLAJAR NUMPAK SEPÉDAH

Aku blajar numpak sepédah

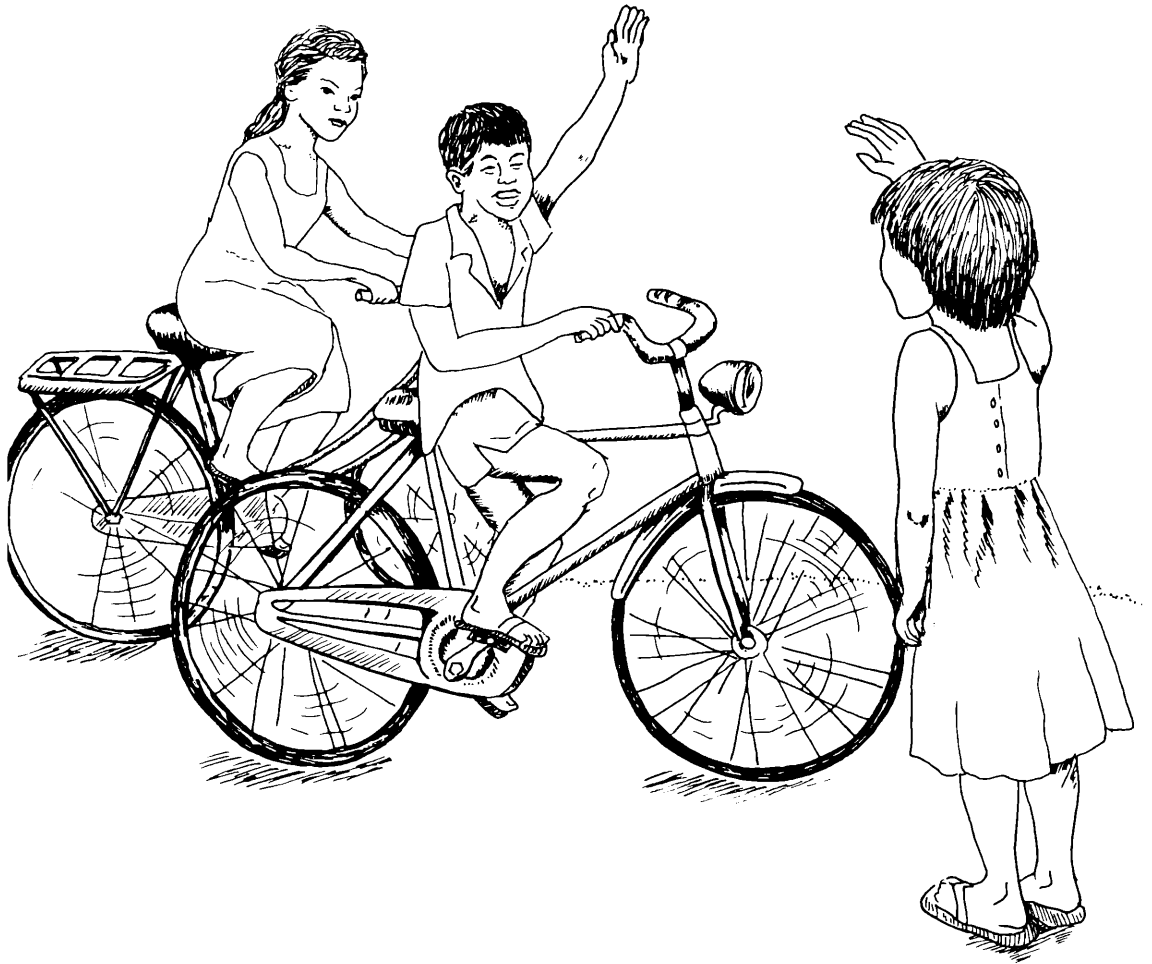
Dongé aku tutup sepuluh taun
aku ditukokké sepédah karo
bapakku, nanging aku durung bisa
numpak déwé.

Aku blajar numpak sepédah

Kantyaiku sing wis bisa numpak sepédah pada teka samben soré nang nggonku. Aku terus diblajari. Let seminggu aku bisa setitik-setitik. Kantyaiku ngomong: "Saiki kowé blajar déwé ya. Inter ora inter kowé kudu blajar numpak déwé. Ora wedi ta?" Aku semaur: "Ora! Kana kowé mulih waé!"

Aku blajar numpak sepédah

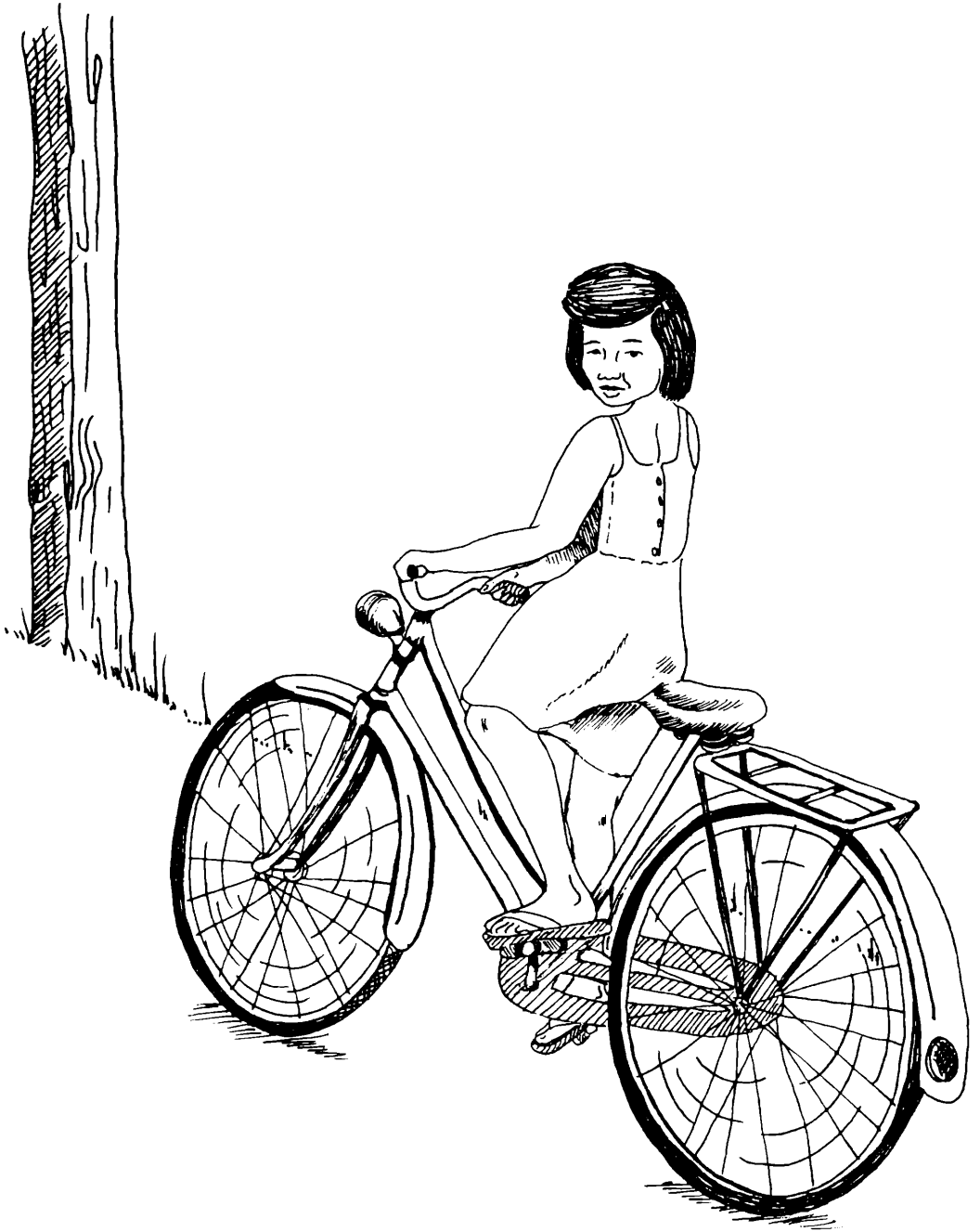

Aku terus blajar déwé. Nèk aku tiba, aku tyeluk-tyeluk mbahku tak 'kon nangèkké sepédahé. Mbahku tak 'kon nyekeli sepédahé nèk aku arep nggenjod.

Aku blajar numpak sepédah

Sangking aku kesenengen lih blajar, aku sampèk lali mangan lan adus. Kadung aku wis inter numpak déwé setikik-setikik, aku jan bungah tenan. Aku tyeluk-tyeluk mbahku tak 'kon ndelok aku lih nglakokké sepedahé. Kadung aku minger ndeloké mbahku . . .

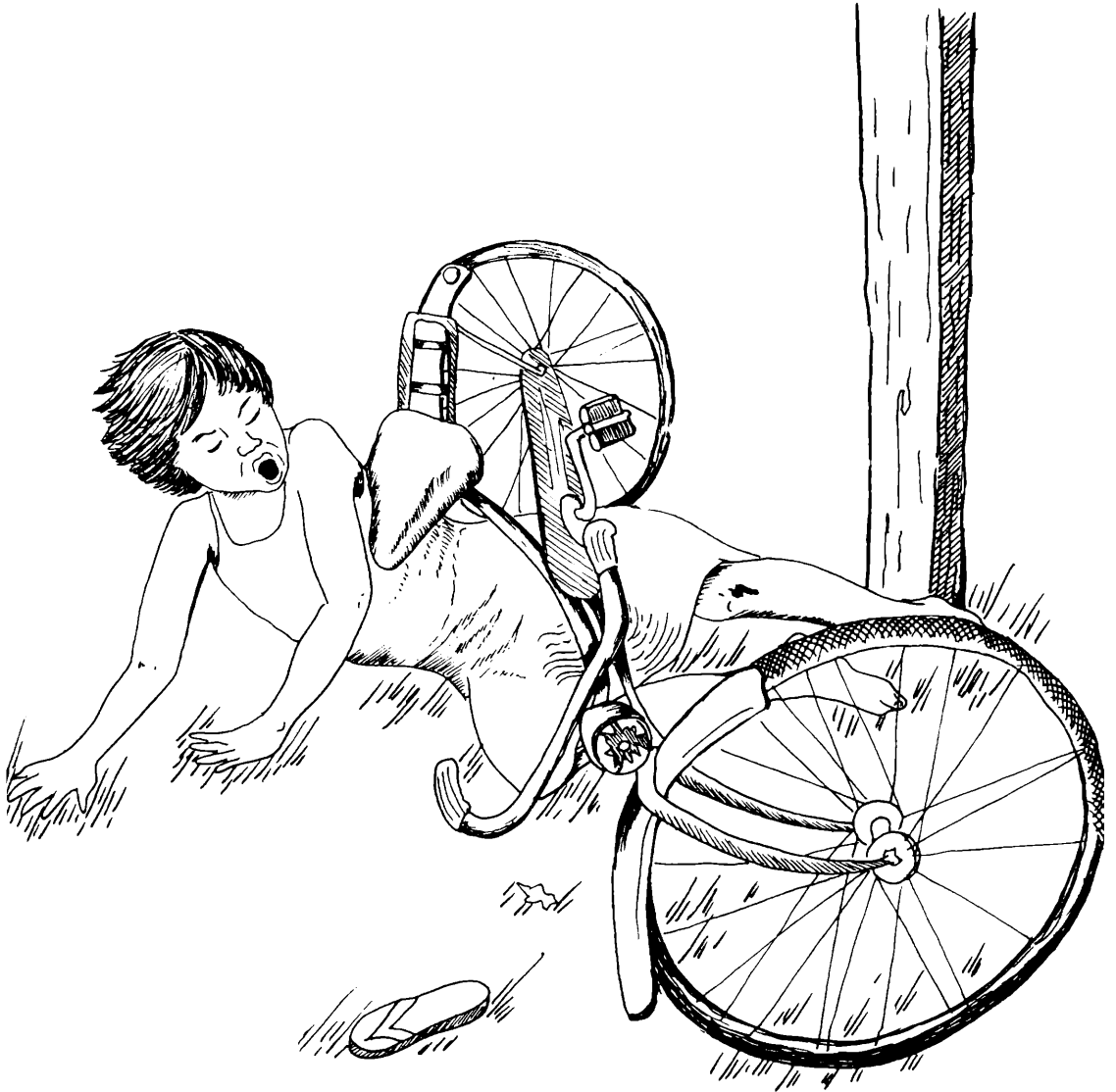
. . . aku ora weruh nèk ènèng
tyagak listrik nang pinggir dalan,
terus mak dwèng . . . natap tyagaké.

Aku blajar numpak sepédah

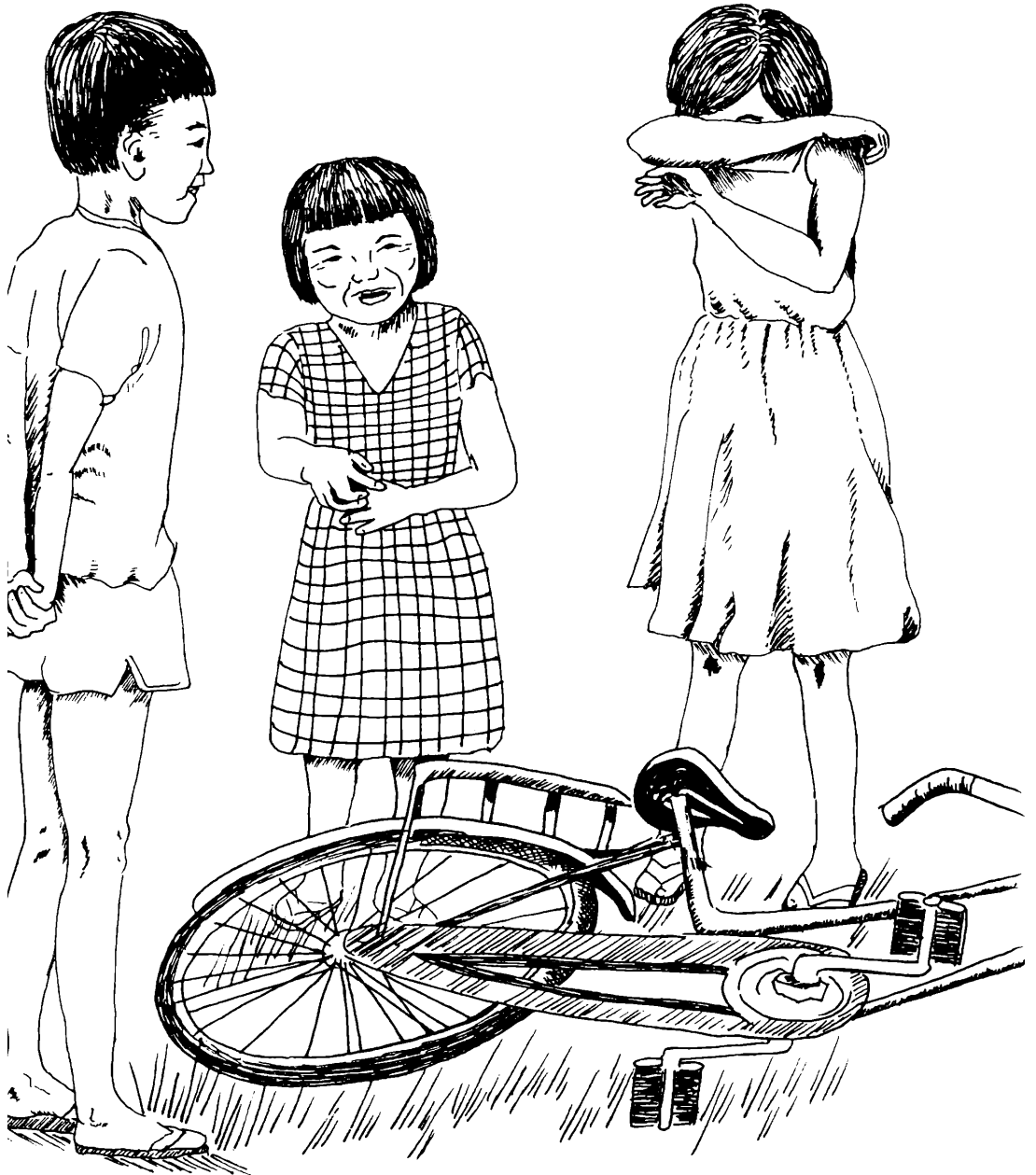
Aku tiba, sampèk bunyak kabèh dengkulé. Sepédahé béngkong, sadelé mérot lan gelasé lampu petyah.

Aku blajar numpak sepédah

Adikku pada nggeguyu aku. Aku ya isin ya krasa lara, mulané aku terus nangis.

Aku blajar numpak sepédah

Mbah wédok melas karo aku.
Aku digéndong digawa mulih.
Sepédahé terus didandani karo
bapakku.

Aku blajar numpak sepédah

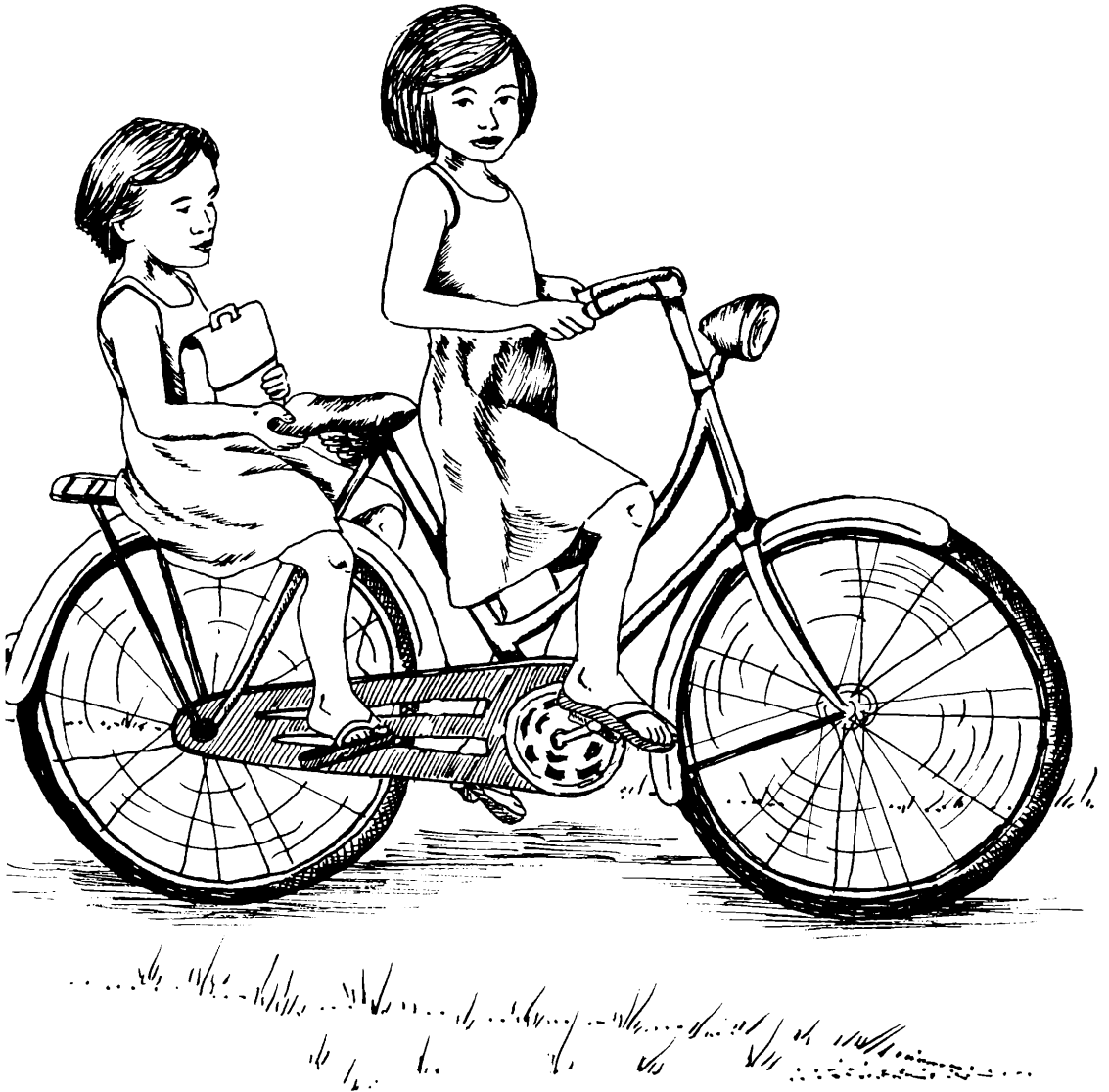
Kadung sepédahé wis dadi, aku terus numpak menèh. Dengkulku durung mari, nanging aku ora wedi nèk tiba menèh. Pakku terus ngomong: “Nèk wis inter tenan, sepédahé intuk digawa sekolah, nanging adiké dibontyèng.”

Aku blajar numpak sepédah

Aku saiki tenan wis inter numpak déwé, mulané adikku ya tak bontyèng sekolah.

Aku blajar numpak sepédah

Hoe ik leerde fietsen

Toen ik tien jaar oud werd, kreeg ik een fiets van mijn vader, maar ik kon nog niet fietsen.

Mijn vrienden, die wel konden fietsen, kwamen elke middag thuis bij mij. Zij leerden mij hoe ik moet fietsen. Na een week lukte het mij al een beetje. Mijn vriendin zei: "Nu moet je het zelf gaan proberen. Je bent toch niet bang?"

Ik antwoordde: "Nee hoor! Ga maar gerust naar huis!"

Ik probeerde het toen alleen verder. Maar wanneer ik van de fiets viel, riep ik mijn oma om de fiets voor mij op te tillen. Ik liet mijn oma de fiets vasthouden, terwijl ik begon te trappen.

Ik werd zo door het fietsen in beslag genomen, dat ik vergeten ben om te gaan eten en baden. Toen ik al een beetje alleen kon fietsen, was ik zo blij. Ik riep mijn oma om te kijken hoe ik zelf fietste. Maar toen ik omkeek naar oma, zag ik de elektrische paal langs de straat niet en bam . . . botste ik tegen de paal aan.

Ik viel en kneusde mijn beide knieën. De fiets was beschadigd, het zadel stond scheef en het glas van de fietslamp was stuk. Mijn broertje en zusje lachten me uit. Ik voelde overal pijn en schaamde me zo, daarom begon ik te huilen.

Oma had medelijden met me en droeg me naar huis. Mijn vader ging toen de fiets repareren. Toen de fiets gemaakt was, ben ik weer gaan fietsen. Mijn beide knieën waren nog niet beter maar ik ben niet meer bang om te gaan fietsen. Mijn vader zei toen: "Je mag met de fiets naar school, wanneer je al goed fietst, maar je moet wel je zusje mee brengen."

Inderdaad kon ik na een tijdje goed fietsen, daarom bracht ik mijn zusje op de fiets naar school.